

РЕШЕНИЕ

№ 5267

гр. София, 25.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 05.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6677** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. В. Й., като пълномощник на К. В. Й. от [населено място], срещу МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на директора на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) или евентуално срещу МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ (ГДНП), по Заявление с вх. №812105-5/12.02.2020г.

В молба с вх. №27589/04.09.2020г. жалбоподателят е заявил изрично, че не оспорва Решение с рег. №5130005-37/11.03.2020г. на директора на СДВР, нито Писмо с изх. №328600-9459/21.02.2020г. на директора на ГДНП. Според изложеното в молбата предмет на жалбата е МЪЛЧАЛИВИЯТ ОТКАЗ на министъра на вътрешните работи, в качеството му на администратор на лични данни или на оторизираните от последния длъжностни лица, да се произнесат с изричен акт по искането на Й. за заличаване на личните му данни в „... останалите автоматизирани и неавтоматизирани документални фондове на МВР (освен в Интегрираната регионална полицейска система – СДВР)“.

Жалбоподателят поддържа, че Интегрираната регионална полицейска система (ИРПС) от която са заличени личните му данни с Решението на директора на СДВР (рег. №5130005-37) е само един от фондовете на МВР, като липсва произнасяне относно заличаване на личните му данни в останалите фондове. Твърди, че мълчаливият отказ за произнасяне по цялото искане за заличаване на личните му данни във всички

автоматизирани и неавтоматизирани фондове на СДВР, е нищожен, тъй като административният орган е бил длъжен да се произнесе с изричен писмен акт. Сочи, че редът за обработване на лични данни в Министерството на вътрешните работи (МВР) е регламентиран в Инструкция №8121з-1122/12.09.2015г. според която задълженият административен орган е бил длъжен да се произнесе с изричен акт по направеното искане за заличаване на личните данни във всички автоматизирани и неавтоматизирани фондове, а не само в един от тях, който не е самостоятелен и изолиран от останалите и към който има системна връзка и приложения. Претендира, че в случая е приложима нормата на §3 от Преходните и заключителните разпоредби на Инструкция №8121з-1122/12.09.2015г. за реда за обработка на лични данни в МВР (Инструкция №8121з-1122/2015г.). Чрез процесуалния си представител адв. Й. моли съда да отмени оспорвания мълчалив отказ и да върне преписката на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Не претендира за разноски. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът - МИНИСТЪР на вътрешните работи, оспорва жалбата. В писмени бележки от 11.03.2021г. и чрез процесуалния си представител юрк. Ц. поддържа, че в случая не е налице твърдения от жалбоподателя Мълчалив отказ, тъй като директорът на СДВР, който е изрично упълномощеният от министъра на вътрешните работи административен орган, се е произнесъл с нарочен акт за заличаване на личните данни на жалбоподателя от информационния фонд в който са били обработвани. Моли съда да остави жалбата без уважение и да осъди жалбоподателя за разноски за юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В настоящия случай няма спор по фактите:

На 02.11.2013г. жалбоподателят К. Й. е бил задържан за срок от 24 часа със Заповед на полицейски орган №2657, на основание чл.63, ал.1 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР). С Постановление от 14.12.2013г. на прокурор от Софийска районна прокуратура (СРП) е отказано да се образува наказателно производство по материалите, съдържащи се в прокурорска преписка №47442/2013г. (преписка №ЗМ 3955/2013г. по описа на 01 Районно полицейско управление на СДВР), на основание чл.199, чл.213, ал.1 и чл.24, ал.1, т.1, предл. 2^{ро} от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК).

На 12.02.2020г. К. Й. е сезирал министъра на вътрешните работи с искане, на основание чл.68, ал.6 и чл.26, ал.2 ЗМВР, да бъде снета полицейската му регистрация и да бъде преустановен достъпът, ползването и обработката на личните му данни в информационните масиви във фондовете на МВР – документални и автоматизирани, във връзка със задържането му като непълнолетен на 02.11.2013г. по ЗМ №3955/2013г. В Заявлението (вх. №812105) е изтъкнато, че по случая със задържането му от 2013г. не е било налице основание за полицейска регистрация поради отказ на Прокуратурата да образува досъдебно производство, но такава регистрация е била извършена по отношение на К. Й.. Освен това заявителят се е позовал и на изтекъл

давностен срок по чл.3, т.5, б. „а“ от Инструкция №8121з-748/20.10.2014г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в министерството на вътрешните работи във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер (Инструкция №8121з-748/2014г.).

С Писмо изх. №328600-9459/21.02.2020г. директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ на МВР, е уведомил жалбоподателя Й., че негови лични данни не се съхраняват и обработват в информационните фондове за общо ползване на МВР за извършена полицейска регистрация по смисъла на чл.68 ЗМВР, а по повод на искането за заличаване на лични данни, заявлението му е изпратено за произнасяне на СДВР по компетентност.

С Решение рег. №5130005-37/11.03.2020г. директорът на СДВР е наредил, на основание чл.3, т.1 от Инструкция №8121з-748/2014г., допълнена с Инструкция №8121з-1127/11.09.2018г., във вр. с чл.12, ал.1 от Инструкция №8121з-1122/2015г., да се изтрият личните данни на К. В. Й., обработвани в Интегрираната регионална полицейска система – СДВР по преписка ЗМ 3955/2013г. по описа на 01 Районно управление (РУ) и обвързаното с него задържане от полицейски орган №2657/02.11.2013г. в 01 РУ. Видно от отбелязването на последната му страница Решението е било връчено лично на жалбоподателя Й. на 10.06.2020г.

С Писмо рег. №513р-13156/12.02.2021г. заместник директорът на СДВР е уведомил директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“, че към този момент в автоматизираните информационни фондове на МВР не се обработват лични данни на К. В. Й. във вр. с водени срещу него досъдебни производства и данни за полицейска регистрация по смисъла на чл.68 ЗМВР.

Съгласно определението, дадено в чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) „лични данни“ са всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“) пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. „Обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване (чл.4, т.2 от Общия регламент).

В чл.55 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е установено право на субекта да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, които го засягат, и ако това е така, да получи достъп до тях, както и информация за: а) обстоятелствата по чл.54, ал.1, т.3 – т.5 и ал.2, т.1 – т.3, включително за целите и правното основание на които се обработват личните данни; б) обработваните категории лични данни; в) личните данни, които са в процес на обработване, и

всякаква налична информация за техния произход, освен ако тя е защитена от закон тайна. С нормата на чл.56, ал.1 ЗЗЛД е въведено задължение за администратора да изтрие личните данни и право на субекта на данните да поиска администраторът да изтрие личните данни, които го засягат, когато обработването нарушава разпоредбите на чл.45, чл.49 или чл.51 или когато личните данни трябва да бъдат изтрити с цел спазване на правно задължение на администратора.

Редът и условията за обработване на лични данни в МВР са регламентирани в Инструкция №8121з-1122/2015г., а сроковете за съхранение на личните данни, обработвани в МВР, са установени в Инструкция №8121з-748/2014г.

Съгласно чл.2 от Инструкция №8121з-1122/2015г. личните данни се обработват в информационни фондове, регистрирани по ЗЗЛД, като всеки от тези фондове функционира съобразно утвърдени организационно-технологични правила. Основанията за заличаване на информацията, съдържаща лични данни са изчерпателно посочени в чл.11, т.1 – т.7 от Инструкция №8121з-1122/2015г., сред които: искане на лицето, когато има законово основание за това (т.5) и отпадане на необходимостта от обработване на данните (т.6). В случаите по чл.11, т.5 заличаването се извършва въз основа на решение, издадено от министъра на вътрешните работи или на изрично упълномощено от него длъжностно лице (чл.12, ал.1 от Инструкция №8121з-1122/2015г.). В останалите случаи по чл.11, т.1 – т.4, т.6 и т.7, заличаването се извършва от длъжностното лице, управляващо съответния информационен фонд въз основа на мотивирано предложение от обработващия личните данни (чл.12, ал.2 и ал.3).

В случая производството е било иницирано от субекта на данните К. Й. след като последният е констатирал, че МВР обработва личните му данни без да са налице основанията, посочени в чл.11 от Инструкция №8121з-1122/2015г.

При извършената проверка е било установено, че в информационните фондове за общо ползване на МВР – „Картотека полицейска регистрация“, Документален информационен фонд на Главна дирекция „Национална полиция“ и в автоматизираните информационни фондове, не се съхраняват и обработват лични данни на К. Й. по смисъла на чл.68 ЗМВР, тъй като по отношение на него не е била извършвана полицейска регистрация по смисъла на закона (Писмо рег. №3286р-13047/18.03.2021г., л.137). Този факт се установява и с приетото по делото Искане за справка в документалния архивен фонд на ГДНП според което към 19.02.2020г. за лицето К. Й. няма картотекирана полицейска регистрация (л.139). При проверката е било установено, че в автоматизираните информационни фондове се обработват лични данни за К. В. Й. във връзка с:

- „извършител“ по ЗМ №3955/14.11.2013г. на 01 РУ – СДВР, за деяние по чл.354а, ал.3 НК и
- „задържане от полицейски орган“ рег. №2657/02.11.2013г., въведено от 01 РУ – СДВР.

За тези установявания е бил уведомен директорът на СДВР (Писмо с рег. №3286р-9048/24.02.2020г., л.85), който е постановил и акта за заличаване на личните данни на жалбоподателя Й., съхранявани в Интегрираната регионална полицейска система – СДВР.

По делото не се твърди и не са събрани доказателства лични данни на К. Й. да са били обработвани чрез събиране, записване, организиране, съхранение, адаптиране или промяна, употреба, разкриване чрез предаване или по друг начин, в други фондове на

МВР.

В тежест на жалбоподателя е било да докаже съществуването на положителния факт, че личните му данни са били обработвани и в други фондове на МВР и за ответника е възникнало задължение да се произнесе с нарочен акт за заличаването им, съгласно чл.56, ал.2 ЗЗЛД. Такова доказване не е проведено. За установяване на твърдените от него факти жалбоподателят е могъл да ангажира съдебно-техническа експертиза, която да извърши проверка в информационните фондове на МВР, за да установи обработват ли се или не личните му данни. Освен това за жалбоподателя остава възможността да сезира администратора на лични данни с искане да получи потвърждение дали се обработват лични данни, които го засягат, и при положителен отговор, да получи достъп до тях, както и информация за обстоятелствата, посочени в чл.55, ал.1 и въз основа на тази информация да извърши преценка има ли основание да иска изтриване на свързаните с него данни.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че жалбата е неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото определя размер на възнаграждението – 150 (сто и петдесет) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. В. Й. от [населено място], срещу МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на министъра на вътрешните работи, в качеството му на администратор на лични данни, да се произнесе с изричен акт по искането на за заличаване на личните данни на К. В. Й. в „... останалите автоматизирани и неавтоматизирани документални фондове на МВР (освен в Интегрираната регионална полицейска система – СДВР)“.

ОСЪЖДА К. В. Й., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ж.к. „О. купел I“, [жилищен адрес] да заплати на министерството на вътрешните работи, представлявано от министъра, с адрес: 1000 С., [улица], сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноски по адм. дело №6677/2020г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова

